

عنوان مقاله:

تاثیر شنای استقامتی بر روی پارامترهای هیستومورفومتریکی بیضه ی موشهای بالغ نر ویستار

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در تربیت بدنی، علوم ورزشی و قهرمانی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهدی اسدی - دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیولوژی ورزشی دانشگاه شاهد، تهران، ایران

محمد رحمانی - استادیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

اسمعیل نصیری - استادیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

علی کلانتری حصارى - دکتری بافتشناسی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران.

میلاذ خسروی صدر - دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیولوژی ورزشی دانشگاه شاهد، تهران، ایران

مهدی عزتی فر - دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیولوژی ورزشی دانشگاه شاهد، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

فعالیت بدنی در کنار اثر مطلوب بر برخی سیستم های بدنی ممکن است با اختلال برخی دیگر همراه باشد. با وجود اینکه تمرین استقامتی تمرین طولانی برای سلامت عمومی به شمار می رود؛ اما براساس نتایج مطالعاتی این نوع تمرین میتواند با اختلال سیستم تولید مثل همراه باشد؛ هدف از مطالعه ی حاضر بررسی تاثیر شنای استقامتی بر شاخصهای هیستومورفومتریکی بیضه موش صحرایی نر بالغ ویستار موش بود. برای این منظور 10 موش، تصادفی به 2 گروه شاهد ($n=5$) و شنای استقامتی ($n=5$) تقسیم شدند. موشهای گروه آزمایش 6 هفته، هفته ای سه جلسه تحت شنای استقامتی 45 دقیقه ای قرار گرفتند. 48 ساعت پس از آخرین جلسه شنا، موشها به روش آسانکشی معدوم و نمونه های بیضه پس از قرار گرفتن در محلول فرمالین 10 درصد بافری برای بررسی پارامترهای هیستومورفومتریکی به آزمایشگاه ارسال شد. داده ها با آزمون t مستقل در سطح آلفای 0/05 در محیط نرم افزار SPSS نسخه ی 24 تحلیل شد. بین گروهها از نظر شاخصهای تمایز لوله ای (TDI) $p=0/000$ ، ضریب تجمعی (RI) $p=0/000$ ، شاخص اسپرمیونز (SI) $p=0/000$ ، تعداد سلول های سرتولی $p=0/02$ تفاوت معنیدار مشاهده شد؛ اما تفاوت از نظر شاخصهای سلولهای لیدینگ $p=0/44$ ، ضخامت کپسول بیضه $p=0/08$ ، قطر لوله ی اسپرم ساز $p=0/92$ ، ارتفاع اپیتلیوم لوله ی اسپرم ساز $p=0/12$ ، تعداد لوله های اسپرم ساز $p=0/55$ و قطر لومن داخلی لوله های اسپرم ساز $p=0/28$ معنی دار نبود. نمای هیستولوژیکی بیضه گروه شنا حاکی از اختلال شدید اسپرماتوژنز بود. بنابراین، شنای استقامتی میتواند زمینه ساز اختلال سیستم تولید مثل و ناباروری باشد و با توجه به جایگاه فعالیت استقامتی در سلامت عمومی به ویژه سلامت قلبی-عروقی، برای پیشگیری از پیشامد چنین عارضه ای باید به فکر راهکارهای مکملی برای فعالیت استقامتی بود.

کلمات کلیدی:

شنای استقامتی، سیستم تولید مثل، ناباروری، هیستومورفومتری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1035290>

